

“Els empresaris valencians han estat massa complaents amb els polítics”

Pasqual Olmos (Catarroja, 1952) és directiu executiu de l'àrea comercial de Repsol. Ara acaba de publicar, junt amb Àlex Rovira, 'La vida que mereces', un llibre que han escrit amb la voluntat de “fer un món millor per als nostres fills”.

Què us porta a escriure, junt amb Àlex Rovira, aquest llibre?

—El problema de la societat occidental actual és que ens hem oblidat de les necessitats rellevants de les persones. Ens hem centrat massa en allò material i ens hem oblidat del que és realment important. Als anys noranta, als EUA i Anglaterra, malgrat que s'havia duplicat el nivell de renda en 25 anys, la felicitat interior bruta de les persones havia baixat. Això és símptoma que en aquesta societat alguna cosa no funciona bé. Aquest és un problema que s'arrossega d'abans de la crisi i que ens obliga a pensar en com fer un món millor per als nostres fills. A qualsevol que estiga preocupat per l'harmonia entre la persona, l'entorn i el bon funcionament de les empreses pot interessar-li el llibre.

—Com és que un director executiu de Repsol sent inquietud per totes aquestes qüestions?

—A banda de Repsol, he tingut una trajectòria llarga. Abans, vaig treballar 17 anys a Ford i ara en porte 20 a Repsol, quatre dels quals els he passat a Argentina. És a dir, tinc darrere meu una trajectòria i un bagatge. També hi va influir la mort en un accident del meu fill Christian Marc, l'any 2007, un fet que, d'alguna manera ha estat inspirador. El llibre potser no existiria sense aquell accident. Jo sempre pense que a llarg termini totes les coses tenen una interrelació: les coses dolentes es converteixen en positives i les coses

positives es converteixen en dolentes. Al final, es produeix un equilibri de tot plegat.

—I aquesta crisi, que té tant de negatiu, de pessimista, què ens durà de positiu?

—Sóc de l'opinió que, quan t'arriba una desgràcia, et reforça. I això passa amb un accident o quan algú es queda en l'atur. A tota aquesta gent que ara està desocupada cal que l'ajudem i els donem alternatives. Estem en una situació molt delicada i cal posar les bases per a començar a eixir-nos-en.

Jo tinc una fórmula sobre la crisi: cal que hi haja una revisió de les administracions públiques per tal d'estalviar 70.000 milions d'euros. Per aconseguir-ho cal eliminar diputacions, empreses públiques, assessors, revisar el pressupost de l'exèrcit... Totes les empreses estem fent més amb menys i el sector públic hauria de fer el mateix: simplificar, automatitzar i funcionar eficientment. Cal que la gestió pública incorpore aspectes de la gestió empresarial.

—Diuen en el llibre que “bona part de la innovació empresarial i social s'inicia sota processos de crisi, que porten a replantejar els hàbits i pràctiques socials i organitzatives” i pronostiquen la incorporació dins l'empresa d'elements com la flexibilitat, la integració, el voluntariat, la fluïdesa d'informació o la transparència. No són vostès massa optimistes tenint en compte allò que efectivament està succeint?

—Les empreses que tenen la necessitat immediata de sobreviure perquè ho han fet malament o el mercat ha baixat molt, han de prendre mesures a l'estil del que els americans anomenen *stop the bleeding* [parar l'hemorràgia]. Però està demostrat que el bon clima laboral garanteix la perdurabilitat de les empreses a llarg termini. Les empreses que no consideren la innovació social com una cosa important no sobreviuran a llarg termini. Les companyies s'han de preocupar per la conciliació, la flexibilitat d'horaris, la integració de la discapacitat... Perquè totes aqueixes coses milloren l'ambient laboral i, per tant, la productivitat.

—En general, però, aquestes coses no motiven molt els líders empresarials.

—Malauradament hi ha hagut molts empresaris que durant massa temps s'han guiat pel curt termini. Però hi ha gent jove preparada que pot tirar endavant aquesta renovació de la cultura empresarial que ens cal. Ens cal una gestió empresarial menys basada en el paternalisme mal entès, en el presencialisme i en una manera de fer negoci que s'ha basat en les relacions personals amb els polítics.

Un exemple molt clar d'això últim és València, on els empresaris haurien hagut de ser més autocrítics i menys complaents amb els polítics. Hem balafiat molts recursos en coses que no servien de res. Jo entenc que la gent haja callat perquè la seua prioritat era l'empresarial, però crec que, tot i així, haurien d'haver estat més valents a l'hora de fer sentir la seua veu.

—Ara, en temps de crisi, sembla que alcen la veu.

—Però això s'hauria d'haver fet fa deu anys. A la Comunitat Valenciana ha faltat autocrítica en l'àmbit empresarial.

—El mes passat es va complir un any de l'expropiació d'YPF. En

quin punt es troben ara mateixa les accions judicials de Repsol per aconseguir una compensació del govern argentí?

—Això d'YPF ha estat un espoli. La companyia, per tots els mitjans legals, està buscant la recuperació d'aquest espoli. Sempre queda la via de la negociació com una alternativa, però això no farà que abandonem la reivindicació dels drets que tenim sobre una filial que era nostra.

—Abans de l'expropiació, l'acció de Repsol cotitzava a 21,8 euros. Un any després, a 17 euros. Quan pronostiquen que recuperaran el valor?

—Ara mateixa YPF es valora a zero. Quan YPF es pugui rescabalar, la cotització de la companyia es recuperarà. Afortunadament, gràcies a la feina d'exploració i explotació s'ha compensat la pèrdua de la filial argentina i hem mantingut el nivell de resultats de 2011. El dia que es reconega legalment el valor d'YPF i s'incorpore als llibres, la companyia guanyarà uns quants milers de milions d'euros i ens haurem recuperat completament.

—Al febrer, va vendre el negoci de gas natural líquid a Shell. Ara hi ha rumors sobre la possibilitat de desinvertir al Perú. Quins són els plans de futur de Repsol?

—L'única cosa que puc dir és que els nostres esforços estan posats en l'exploració i la producció, que ara per ara ens està donant molt bons resultats. El gran èxit de Repsol ha estat a Brasil, si bé s'estan fent avanços molt importants en llocs com Alaska, Rússia i tota la part d'Orient Mitjà.

—Segons Antoni Brufau, president de la companyia, entre 2009 i 2035, el consum energètic mundial augmentarà d'un 40%. Està el sector energètic en disposició de cobrir aquesta demanda?

—És necessari continuar buscant fonts alternatives. Repsol, per exemple, està experimentant en temes de biocombustibles de segona generació, amb algues, l'èolica marina... Crec que també hem de tenir esperances en el *fracking*, perquè la tecnologia permetrà reduir-ne els riscos; i en l'energia solar, on s'estan donant avanços i innovacions importantíssims. Estic convençut que, si continuem treballant

en aquesta línia, serem capaços de donar resposta als reptes de futur. Ja no es tracta només de bones intencions, sinó de projectes que van desenvolupant-se i que, a poc a poc, estan implementant-se i donant resultats. Així que estic convençut que en 100 anys haurem sigut capaços de trobar alternatives als recursos fòssils.

—L'Observatori de Mutinacionals d'Amèrica Llatina acusa Repsol de fer abocaments incontrolats, de contaminar territoris que fins ara eren verges i de desplaçar comunitats locals. Diuen que vostès promouen estils de vida energívors per perpetuar el seu negoci. Què té l'empresa a dir a aquestes crítiques?

—A mi em sembla molt bé que hi haja entitats que es preocupen per la

sostenibilitat perquè, de fet, la primera interessada en la sostenibilitat és l'empresa mateixa. Tenim una consciència de responsabilitat social molt gran. Els anys 2012 i 2011 Repsol ha estat elegida la millor empresa en transparència i sostenibilitat d'entre totes les companyies petrolieres existents. A més, al nostre president li van donar un premi com a millor gestor d'empreses energètiques al desembre de 2012. Sempre hi ha hagut crítiques, però les companyies som les més interessades que les qüestions de sostenibilitat hi siguin presents en el dia a dia de l'empresa. Nosaltres sempre estem oberts a abordar qualsevol crítica constructiva que se'ns faça.

Violeta Tena